

گره کور انگشت کوچک میخواهد!

توسل به حضرت علی اصغر علیه السلام
برای مشکلات بزرگی

■ سطر به سطر کتاب کربلا، پر از مصیبت‌های بزرگ است، اما شاید بتوان گفت **جانگدازترین مصیبت، شهادت طفل شیرخواره است.**

در تمام فرهنگ‌ها طفل شیرخواره بی‌گناه تلقی میشود و لذا شهادت حضرت علی اصغر^{علیه السلام}، **روشن‌ترین سند مظلومیت امام حسین^{علیه السلام} است.**

این مصیبت آنقدر سنگین بود که همان لحظه از طرف خداوند برای امام حسین^{علیه السلام} تسلیت آمد!

(نفس المهموم ج ۱ ص ۳۱۹)

◀ این مطلب، اوج تنهایی و غربت امام حسین^{علیه السلام} را در آن لحظه‌ها می‌رساند و باید گفت فقط خدا می‌داند که در آن لحظات چه بر قلب نازنین ایشان گذشت.

■ دعا برای فرج هنگام شهادت حضرت علی اصغر علیه السلام

امام حسین علیه السلام در هنگام شهادت حضرت علی اصغر علیه السلام برای فرج منتقم دست به دعا برداشت و فرمود:

رَبِّ إِن تَكُنْ حَبَسْتَ عَنَّا النَّصْرَ مِنَ السَّمَاءِ فَاجْعَلْ ذَلِكَ لِمَا هُوَ خَيْرٌ
وَ اَنْتَقِمَ لَنَا مِنْ هَؤُلَاءِ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ...

"خدایا اگر امروز یاری اهل آسمان را از ما بازداشتی (و اجازه ندادی فرشتگان به همراه ما جهاد کنند) پس یاری آنها را برای دورانی که بهتر است قرار ده (و در روز ظهور ما را از یاری لشکر فرشتگان بهره مند ساز) و انتقام ما را از ظالمان بگیر."

(ارشاد ج ۲ ص ۱۰۸)

لذا سزاوار است دوستان اهل بیت علیهم السلام، هنگام ذکر مصیبت حضرت علی اصغر علیه السلام از دعا برای ظهور غافل نشوند و همیشه برای تعجیل فرج، خدا را به این طفل مظلوم قسم دهند.

ورق بزنید

■ **طریقه توسل به حضرت علی اصغر علیه السلام**

توسل به این باب الحوائج شش ماهه آنقدر کارگشاست که **حتی غیر مسلمانان نیز به آن اعتقاد دارند** و قصه‌ها و حکایات زیادی درباره آن نقل شده است.

✓ در اینجا به سه طریقه توسل اشاره می‌نماییم؛

اول: **نذر شیر**

در شهرهای مختلف شیعه رسم است که مردم برای رسیدن به حاجات خود، **به یاد کام عطشان حضرت علی اصغر علیه السلام**، شیر نذر می‌کنند و بین عزاداران توزیع می‌کنند.

دوستان اهل بیت علیهم السلام، بارها و بارها از این عرض ارادت حاجت گرفته‌اند.

■ دوم: قسم به خون حضرت علی اصغر علیه السلام

صاحب کتاب تحفه رضویه می نویسد: به تجربه رسیده است که هر کس، **سه بار** خدا را اینگونه قسم دهد دعایش مستجاب می شود:

أُنشِدُكَ بِدَمِ الْمَظْلُومِ

خدایا تو را به خون مظلوم سوگند می دهم!

(التحفه الرضویه ص ۱۵۶)

یقیناً یکی از روشن ترین مصداق های خون مظلوم، خون مقدس حضرت علی اصغر علیه السلام است. طبق روایات امام حسین علیه السلام بعد از شهادت حضرت علی اصغر علیه السلام مشیت خود را از خون مقدس نوزادش پر کرد و به آسمان پاشید و حتی یک قطره از آن خون به زمین نرسید!

(اللهوف ص ۱۱۷)

(توسل به حضرت علی اصغر علیه السلام)

■ قسم دادن خداوند به خون مظلوم، در نیایش‌های اهل بیت علیهم السلام نیز آمده و بعد از این قسم بزرگ، تعجیل فرج منجی مورد توجه قرار گرفته است.

(وسائل الشیعه (ط- آل البیت) ج ۷ ص ۱۴ حدیث ۸۵۸۵)

لذا بسیار بجاست وقتی برای فرج منتقم اهل بیت علیهم السلام دعا می‌کنیم خدا را به خون مظلوم قسم بدهیم و حضرت علی اصغر علیه السلام را واسطه کنیم.

چنانچه در برخی تشرفات بزرگان، **امام عصر علیه السلام** توصیه فرموده‌اند برای تعجیل فرج، خدا را به **خون گلوی حضرت علی اصغر علیه السلام قسم دهیم.**

(تشریف مرحوم حجت الاسلام سید احمدشاه موسوی)

ورق بزنید

■ سوم: لعن بر حرمه

بیزاری از دشمنان خدا، یکی از پایه‌های دین است و ذکر «لعن»، شعار این بیزاری است. خدای متعال بارها در قرآن، ذکر مقدس لعن را بکار برده است.

لعن بر قاتلان و ظالمان صحرای کربلا، موجب شادی خدا و عزیزان خداست و در باز کردن گره‌ها و رسیدن به حاجات، تأثیر بی‌نظیری دارد.

یکی از مجرب‌ترین لعن‌ها، لعن بر قاتل حضرت علی اصغر علیه السلام، «حرمه بن کاهل» است.

برای حاجاتتان می‌توانید این ذکر را صد مرتبه بگویید و برای تعجیل فرج منتقم، هدیه کنید:

لَعَنَ اللَّهُ حَرْمَةَ

لعنت خدا بر حرمه!

■ حرمه که بود؟

«حرمه» یکی از سنگدل‌ترین چهره‌های داستان کربلاست.

به شهادت رساندن حضرت علی اصغر^{علیه السلام} با تیر سه شعبه، تنها یکی از جنایاتی است که او در کارنامه خود دارد.

به شهادت رساندن حضرت عبدالله^{علیه السلام}، فرزند یازده ساله امام مجتبی^{علیه السلام} و همچنین همکاری در به شهادت رساندن امام حسین^{علیه السلام} و حضرت عباس^{علیه السلام} گوشه دیگری از جنایات اوست.

بدیهی است چنین شخص خبیثی در مسیر کوفه و شام نیز از هیچ آزاری نسبت به اسرای کربلا فروگذار نکرده است.

امام هادی^{علیه السلام} در دو جای زیارت شهدای کربلا حرمه را لعن می‌کند.

(اقبال الاعمال ج ۳ ص ۷۴)

ورق بزنید

■ پاسخ به یک شبهه!

شاید این شبهه به ذهن بیاید چگونه یک طفل شش ماهه می‌تواند باب الحوائج باشد؟ او که در این دنیا فرصتی نداشته تا فضیلت کسب کند و به مقامات والا برسد؟ در پاسخ باید گفت:

ابتدای زندگی انسان، «دنیا» نیست. خداوند روح همه انسان‌ها را هزاران سال قبل از این دنیا خلق کرده و در عوالم قبل از این دنیا، امتحانات بزرگی از همه ما گرفته است.

این دنیا ابتدای راه نیست بلکه ادامه‌ی حیاتی است که در عوالم قبل داشته‌ایم.

بسیاری از منزلت‌های معنوی که در این دنیا به افراد عطا می‌شود وابسته به امتحانات بزرگی است که در عوالم گذشته، از آنها گرفته شده است.

قرآن به صراحت می گوید:

حضرت عیسیٰ^{علیه السلام} در روزهای اول ولادت خود در گهواره زبان به سخن گشود و گفت: **خدا مرا (از قبل) پیامبر**

قرار داده است. (سوره مریم آیه ۳۰)

پیداست قبل از این دنیا، عوالم دیگری بوده و حضرت عیسیٰ^{علیه السلام} بعد از پشت سر گذاشتن امتحانات آن عوالم، به مقام نبوت رسیده است.

همچنین **وجود نازنین حضرت علی اصغر^{علیه السلام} پیش از این دنیا، مقاماتی را طی کرده که در این دنیا به عنوان شهید کربلا و سند مظلومیت امام حسین^{علیه السلام} انتخاب شده** و خداوند او را باب حاجات قرار داده است.

هنگام زُفا، صاحب مولا ایمان را فراموش نکنم!